

РЕШЕНИЕ

№⁷⁵⁸..... / 08. 11. 2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ДОБРИЧКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в открито съдебно заседание на десети октомври две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ТЕОДОРА МИЛЕВА
СИЛВИЯ САНДЕВА

при секретаря ИРЕНА ДИМИТРОВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслушна докладването от съдия Силвия Сандева административно дело № 421/ 2017 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич срещу чл.45, ал.1 от Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Шабла, приета с решение № 245 по протокол № 26/22.05.2017г. на Общински съвет Шабла. В протеста се сочи, че оспорената разпоредба влиза в колизия със законови разпоредби от по-висок ранг – чл.6 и чл.7 от ЗМДГ. Твърди се, че с нея е въведено изискване за заплащане на такса за случай, които, първо, не са сред изброените в раздел II от ЗМДГ и, второ, не представляват услуга, за която се дължи заплащане на такса. Счита се, че единственото основание за претендиране на тази „такса“ е възникването на правна връзка между субекта и обекта, което обаче е същностен белег на данъка, а не на таксата. С допълнителна писмена молба се прави възражение и за неадекватност на избрания размер на таксата. Излагат се доводи, че при определяне на размера на таксата следва да се спазват принципите на чл.8 от ЗМДГ, като в тежест на органа на местна власт е да докаже, че при идентични сделки с имоти на различна стойност извършва диференцирани действия, т.е. таксата следва да е различна. Дори да реши да определи не проста, а пропорционална такса общинският съвет е длъжен да спази съразмерността, като с определянето на една обща такса той е нарушил един от основните принципи на чл.8, ал.1 от ЗМДГ за постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси. По тези съображения се иска отмяна на оспорената разпоредба, както и присъждане на сторените разходи по делото.

Отговорникът Общински съвет Шабла, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на протеста по съображения, че въведената с оспорения текст такса е законоустановена и цели да възстанови направените от общината разходи по провеждане на

задължителните производства и процедури по разпореждане с общински имоти, свързани с изготвяне на оценки, вписване на договори и др. Оспорва и възраженията срещу размера на таксата, като прави сравнение с пропорционалната такса за вписване на разпоредителни сделки с недвижими имоти. Иска отхвърляне на протеста и присъждане на сторените разноси по делото.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и след като направи проверка по реда на чл.168 във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е подаден от легитимирана страна по смисъла на чл.186, ал.2 от АПК, срещу подзаконов нормативен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустим, а разгледан по същество, е и основателен.

Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Шабла (по-нататък Наредбата) е приета с решение № 245 по протокол № 26 от заседание на Общински съвет Шабла, проведено на 22.05.2017 г. От общо 11 избрани общински съветници на заседанието са присъствали 8 от тях, които с единодушие са приели проекта за Наредбата. Решението е взето въз основа на докладна записка на кмета на общината за отмяна на старата наредба от 2008г. и приемане на нова наредба с оглед на настъпилите законодателни промени в действащата законова уредба в страната и в частност в Закона за общинската собственост. Видно от приложената разпечатка на л.26 от делото, проектът на наредбата е публикуван на интернет страницата на община Шабла заедно с мотивите на 10.03.2017г., като на заинтересованите лица е предоставена възможност за предложения и становища по проекта. В мотивите към проекта са изложени накратко причините, които налагат приемането, целите, които се поставят, финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, очакваните резултати от прилагането, както и анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Проектът на Наредбата е разгледан на съвместно заседание на всички постоянни комисии, проведено на 17.05.2017г., след което Комисията по управление на общинската собственост, икономическа и инвестиционна политика и земеделие е излязла с общо становище за одобряване на проекта.

Следователно оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА, както и на формалните изисквания на чл.26 и чл.28 от ЗПА, с оглед на което е част от валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Оспорената разпоредба обаче е издадена при други съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, които обуславят нейната незаконосъобразност по същество.

С разпоредбата на чл.45, ал.1 от Наредбата е предвидено, че при разпореждане с общински имот физическите или юридическите лица заплащат на общината такса по чл.111 от ЗМДГ в размер на 2 % от продажната цена, както следва: 1. на имота, предмет на продажба, съответно на ограниченото вещно право, което се учредява; 2. на имота с по-висока данъчна основа при замяна; 3. на реалния дял, който придобиват лицата при делба. Действително в чл.111 от ЗМДГ е уредена възможността по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти да се заплаща такса, но тя трябва да отговаря на общите принципи и изисквания по чл.7 и чл.8 от ЗМДГ за определяне на размера въз основа на необходимите материално – технически и административни разходи по предоставяне на услугата, възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата, постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на таксата, определяне на отделна такса за всяка от дейностите по извършване на услугата, в случай че те могат да се разграничат една от друга и др. Тези изисквания са възпроизведени и в новоприетия чл.115а от ЗДМГ, ал. 1 на който гласи, че размерът на таксата за всяка административна услуга трябва да съответства на разходите на общината за предоставяне на съответната услуга, включително необходимите материално-технически разходи и всички административни разходи за изпълнение на задълженията на длъжностните лица с оглед на тяхната квалификация и разходвано работно време, а ал. 2 на същия текст, че административните разходи по ал. 1 не могат да надвишават 20 на сто от размера на таксата.

По отношение на процесната административна такса липсват мотиви какво включва тя, как е определен нейният размер и защо е определена в пропорционален, а не прост размер. В докладната записка на кмета на общината не се съдържат конкретни съображения за приемането на оспорената разпоредба, от които да се прецени дали са спазени нормативните изисквания за определяне на размера на таксата. Мотивите към проекта на Наредбата са твърде общи и схематични и се изчерпват с настъпилите законодателните изменения в страната, което на практика означава липса на мотиви и е пречка да се установи каква е действителната воля на административния орган. Липсата на мотиви е всякога съществено процесуално нарушение и абсолютно основание за отмяна на подзаконовия нормативен акт в оспорената му част.

От друга страна, непрецизната формулировка на чл.45, ал.1 от Наредбата не дава възможност на съда да прецени дали това е такса по смисъла на чл. 6, ал. 1, б. „е“ или по чл. 6, ал. 2 от ЗМДГ. В конкретния случай процесната такса не е определена въз основа на данни за материално – технически и административни разходи по предоставяне на административната услуга. Липсва каквато и да е финансова обосновка на цената/стойността на услугата, въз основа на която да се установи какво е съдържанието на предоставената услуга и дали определеният размер на

т актата съответства на необходимите и действителни разходи на общината за предоставяне на услугата. В съответствие с правилата за разпределение на доказателствената тежест съгласно на чл.170 от АПК административният орган е този, който следва да установи изпълнението на законните изисквания при издаването на оспорения акт, което той не е сторил. Нормите на чл.7 и чл.8 от ЗМДГ са приложими по отношение на всички местни такси и тяхното нарушение е достатъчно основание за отмяна на оспорената разпоредба.

Принципно вярно е становището на ответника, че таксата по чл.111 от ЗМДГ е предназначена да възстанови направените от общината разходи по провеждане на задължителните производства по разпореждане с общинска собственост, включващи действия по оценка на имотите, вписване на договорите и др., но само това не е достатъчно, за да се приеме, че са спазени разпоредбите на чл.7, чл.8 и чл.115а от ЗМДГ. В разпоредбата на § 1, т.15 от ЗМДГ е дадено легално определение на понятието "пълни разходи", съгласно което те включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режийни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет. В мотивите към проекта няма прогнозни стойности на тези разходи съобразно основните характеристики на имотите и способите на разпореждане с тях. Не винаги разпорежданията с общинска собственост се извършват чрез търг или конкурс, което предполага не само различни по вид действия и процедури, но и различни по размер разходи по предоставяне на услугата. Това изисква приложението на различни обективни критерии при определяне на таксата за отделните производства по разпореждане с общински имоти, каквито очевидно не са използвани от административния орган, който е определил една обща такса в размер на 2 % за всички видове разпоредителни сделки. Неоснователно се прави паралел с пропорционалните такси за вписване на актовете на разпореждане, защото това не променя извода за необоснованост и немотивираност на избрания размер на таксата по чл.45, ал.1 от Наредбата.

Съгласно чл. 8 от ЗНА издаваните от общинските съвети наредби следва да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените в тях обществени отношения с местно значение. ПРИУРОИ е издадена на основание законовата делегация на чл. 8, ал.2 от ЗОБС, където изрично е посочено, че редът за разпореждане с имоти и вещи -- общинска собственост, се определя при спазване на разпоредбите на този закон и на специалните закони в тази област. Безспорно такъв специален закон е ЗМДГ, чийто основни принципи и правила не са спазени в случая. Не са спазени и принципите на обоснованост, предвидимост, стабилност, откритост, пропорционалност и съгласуваност, залегнали в чл.26, ал.1 от

ЗНА, което изключва възможността за обективен и всеобхватен съдебен контрол за законосъобразност на административния акт.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че са налице основания за отмяна на оспорения текст като незаконосъобразен по смисъла на чл. 146, т. 3 и 4 във връзка с чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура

Добрич направените съдебни разноски в размер на 20 лева, представляващи платена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Така мотивиран и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Добричкият административен съд

РЕШИ:

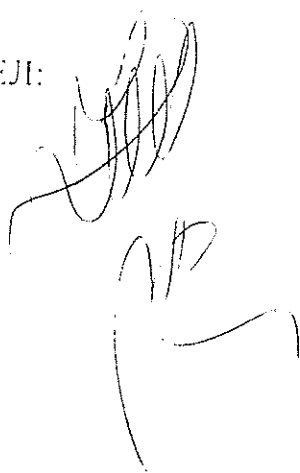
ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич разпоредбата на чл.45, ал.1 от Наредба за реда на придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Шабла, приета с решение № 245 по протокол № 26/22.05.2017г. на Общински съвет Шабла.

ОСЪЖДА Общински съвет Шабла да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 20 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния Административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

Решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

